

Mening igjennem den stedfindende Discussion, og navnlig ved Afstemningerne over Paragrapherne og Lovforslaget i det Hele, naar dette kommer til 2den Behandling.

Formanden: Af Discussionen vil det maaskee være vanskeligt at danne sig en sikker Mening om, hvorvidt Thinget billiger Udvalgets Ansuelser, og ved Afstemningen over Udvalgets Indstilling vil det kun blive afgjort, hvorvidt Thinget vil gaae ind paa Lovudkastet eller ikke.

Orholm: Min Mening har været den, at Regjeringen vel vilde see sig istand til at faae en begrundet Mening i saa Henseende, og paa denne Forventning fra min Side begrunder jeg det Haab, at man paa denne Maade kunde komme til en Forstaelse.

Wessely: Det er nærmest for at gjøre en personlig Bemærkning, at jeg tillader mig at tage Ordet, idet jeg ved de to sidste Møder, som have fundet Sted i Udvalget, har været forhindret fra at være tilstede, og derfor ikke kunde komme til at fremsætte, at jeg ikke aldeles deelte Mening med de andre Medlemmer af Udvalget, angaaende tvende Punkter. Det ene Punkt angaaer Colonialraadets Sammensætning, og det andet angaaer det Punkt, som af den sidste ærede Taler er berørt, Rigsdagens Indflydelse paa Coloniallovgivningen, idet jeg ikke aldeles deler den Udvikling, som angaaende det sidste Punkt er givet i Betænkningen, og det forekommer mig, at der kunde være en tredje Udvælgelse, som jeg nærmere, hvis Leilighed dertil gives, skal tillade mig at berøre. Det første Punkt, jeg nævnte, hvori jeg ikke er enig, er med Hensyn til, at Colonialraadet skulde bestaae af to Dele, eller om man vil, 2 Raad, eet for St. Thomas og St. Jan og eet for St. Croix, som dog i de vigtigste Sager skulde træde sammen. Det er det sidste Punkt, som jeg ikke kan aldeles tiltræde. Jeg troer nemlig, at det er en Følge af Forholdene i Vestindien, at der er hovedsagelig 2 Communer, nemlig St. Thomas og St. Jan paa den ene og St. Croix paa den anden Side, og at de derfor maae behandles som saadanne, og have hver sit Communerraad, og at dette Communerraad tillige maatte blive det, som skulde være et Slags raadgivende Colonial-

raad, for at afgive Betænkning over de Sager, som blive at forelægge af Regjeringen. Det forekommer nemlig mig, at det, Regjeringen, med Hensyn til saadanne Forslag maa ønske at vide, er, hvorledes et saadant Forslag griber ind i de communale Forhold, fra hvilken Side Communen betragter et saadant Lovforslag, og ikke, hvilke Grundprinciper der skal følges med Hensyn til Lovgivningen, ikke hvilke Principer der skal anvendes i den paagjældende Lov, men, som jeg opfatter det, for at komme til Kundskab om de locale Forhold, om, hvorledes det enkelte Forslag griber ind i de locale Forhold, og hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke, at et saadant Lovudkast finder Anvendelse paa de Forhold, som nu engang eksistere i disse Communer. Det er derfor, jeg har troet, at Afstillelsen ikke atter bør føre til en Forening, at de to communale Raad ikke atter skulde samles i eet, men at de maae blive at betragte som to forskjellige Raad, og hver for sig komme til at afgive sin Betænkning over de forskjellige Interesser. Jeg skal endnu tillade mig et Par Bemærkninger, som ere foranledigede ved nogle almindelige Ansuelser, der ere fremsatte. Der blev af den høitærede Finanzminister ytret, og det var ogsaa en Sætning, som blev tiltraadt af den ærede Taler, der havde Ordet efter ham, (Glensborg), men som jeg for mit Vedkommende ikke kan indrømme, nemlig: „at en Grundlov kan ikke være for kort“. Jeg maa tilstaae, at det er en saadan Sætning, som forekommer mig i høi Grad betænkelig, thi da Ludvig den Fjortende traadte ind i det franske Parlament med Støvler, Sporer og Ridepidst, og udbrød: l'état c'est moi, skrev han den franske Grundlov; men jeg kan paa ingen Maade indrømme, at det var en hensigtsmæssig Maade, og at denne Grundlov, som ikke indbefattede mere end tre Ord, derfor skulde være at anbefale.

Der var en anden almindelig Betragtning, som den høitærede Finanzminister gjorde gjældende med Hensyn til en af de Sætninger, som er opstillet i Udvalgets Betænkning, Pag. 496, om at det ikke kunde interessere Andre end Embedsmændene, naar der skulde findes i en Coloniallov en Bestemmelse om, at Kongen